

CASA DE MENJARS
LA PALMA
Antiga casa Llorenç
JOAQUIM SOLER
La més antiga i econòmica de
Sabadell.
Dispesers a tot estar des de
2ª pessetes setmanals
Carrer de Bèlgica, 50-52

EL POBLE

ANY I

NÚM. 59

SABADELL, DIVENDRES 10 DE JUNY 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65
NÚMERO SOLT: 10 CTS. LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

Cal sociabilitzar la dona

Es una cosa agradable sentir parlar i llegir el que s'escriu d'una manera tan prolixa sobre la dona com a element polític que cal redimir ara, com aquell qui diu precipitadament, de l'oblit en què se la tenia. La Constitució del país, reconeixent a la feminitat uns drets que la integren a la vida socialment activa, instaurant-la en un règim col·lectiu que desconeixia, ha permès que avui hom es dediqui a la seva captura, si val el mot, perquè la dona era completament allunyada de la funció de govern i irresponsable dels afers públics.

Es evident que la poca o gairebé gens simpatia que despertava en els àmbits masculins la presència d'un element del sexe oposat, era contrari al sentit liberal que els mateixos homes proclamàvem a tort i a dret. Amb un fals concepte de la llibertat, semblava que l'home manava més, sense tenir en compte que, en definitiva, és la dona la qui, per poc tacte que tingui, sap manar dins l'àrea domèstica d'una manera més brillant i més positiva que no l'home en l'esfera pública.

No sé si la dona es venja així de la desatenció històrica que ha sofert en el nostre país durant segles i segles. Ni en l'apoteòsica època de les galanteries, hom li havia concedit uns drets que la posessin en un pla d'igualtat, per temor, potser, a una superioritat jeràrquica que no podia tenir, però que de fet, ha exercit, ben categòricament.

Es possible que, en el nostre temps, quan la dona sàpiga el que és amarg i decepcionant actuar en política, es doni compte que el seu instint de mestressa serveix només que per a regir i administrar una

llar, facultat que no sempre tindrà el mateix èxit en la cosa pública. I que l'home, a desgrat de les seves aptituds de poder, ha de realitzar un esforç sobrehumà per a imposar-se i encara amb innombrables perills, amb riscos gens afalagadors.

Potser això faci que s'estableixi una harmonia fins avui inèdita entre l'home i la dona en matèria política. Que s'adoni la muller, la mare o la germana, la quantitat d'esforç personal, així mateix pecuniari, que cal realitzar per a servir els ideals d'una causa, aguantar dignament el pavelló d'un programa. Hi juga sovint en la discòrdia domèstica produïda per haver de satisfer la quota de l'entitat o el rebut del diari, la manca de sociabilitat, en termes generals, de la dona. Reclosa a la llar, no veu que aquestes petites despeses són sovint el punt originari de l'evolució de les nostres habituds i d'uns guanys col·lectius dels quals, ella també en participa, però que pràcticament no li reporten cap benefici material immediat.

I el defecte més gros que podria tenir aquest nou element integrant a la vida política és que vulgués d'una manera peremptòria, que la seva actuació li produís un rendiment positiu, i que, de no obtenir-lo, retorni a la més absoluta indiferència dintre la qual ha estat creada i sotmesa. Amb qual cosa, no hauríem fet res amb els drets que li han concedit. I per evitar semblants desafectes, cal actuar enèrgicament i ràpida perquè la dona senti l'encís, la il·lusió, per ella inèdita d'actuar en la nova societat que li obre les portes. No hi ha dubte que tots hi sortirem guanyant.

Ramon MANYOSA.

La Reforma Agrària, a les Corts

Intervenció del diputat N'Amadeu Aragay Alguns fragments del seu discurs

Nos encontramos, Sres. Diputados, con que todos estamos conformes (creo que todos, los defensores del dictamen y sus impugnadores) en que la tierra ha de cumplir un fin social y en que el hombre ha de pagar una contribución a la vida, que es contribución de su trabajo, por el cual se justifica su derecho a vivir, y ocurre que el sistema que queremos modificar consiste en que, a pesar de tener el hombre facultad de producir, de trabajar, de crear, y derecho a vivir, resulta que estando la tierra, que es el elemento natural del cual respondemos y del que necesitamos, en manos de particulares e incluida dentro del concepto de la propiedad particular, resulta, digo, que para cumplir ese fin de producir y de trabajar y para poder gozar de ese derecho de vivir, precisa, previamente, una condición, y esta condición es que el señor que posee en calidad de propietario nos dé primero el permiso para que podamos trabajar. Equivale a decir, Sres. Diputados, que nos concede el permiso para vivir.

Y si la reforma agraria no ha de tener como fin elemental el evitar dentro de lo posible, que un hombre, para vivir y para cumplir su función social de trabajar y de producir para él y para los demás, pueda prescindir del permiso de otro señor por cuyo permiso le pueda exigir, y le exige, que entregue generosamente la mayor parte, la más saneada parte de los frutos que produce; si no ha de tener, repito, ese fin, yo no sé, señores Diputados en que podemos estar de acuerdo unos y otros.

Es que no hablan con la sinceridad que es debida aquellos señores que empiezan por confesar y proclamar que es necesario ir resueltamente a la reforma agraria y luego procuran, por todos los medios, por todos los sistemas, evitar que esta reforma agraria se realice. Y si esto desde un punto de vista humano, social, es obligado procurarlo, desde el punto de vista del régimen que hemos instaurado es, señores Diputados, más obligado, perseguir y lograr; porque nada habríamos hecho con redactar y

promulgar esta Constitución, que merece las alabanzas de muchos y las censuras de los que por medio de ella se ven desposeídos de algunos privilegios: nada habríamos logrado con que en nuestra Constitución se quieran garantizar los derechos individuales y los derechos colectivos si nosotros, luego, no hacemos posible que el hombre disfrute de un minimum de independencia económica que tenga por base el fundamento de su propio poder de creación.

Se ha dicho también, y en parte es verdad, que con este proyecto de ley de reforma agraria, con éste y con todos, Sres. Diputados, se ha logrado, se ha provocado una desvalorización del suelo, que la tierra ya no es un instrumento de valor en cambio y que apenas es ya un instrumento de valor en crédito, y que esto es para la economía del país una desgracia o una desdicha. En cuanto a su desvalorización, es cierto, Sres. Diputados; yo me atrevo a decir algo que sonará seguramente a herejía en los oídos de algunos de los que me haceis el honor de escucharme, y es, que yo creo — no sé si la Comisión comparte en absoluto mi criterio — que no sólo el anuncio de la Reforma Agraria desvaloriza el valor de la tierra, su valor en metálico, en venta o en crédito, sino que toda reforma agraria que no tenga como principal virtud la de rebajar el valor en venta y en cambio de la tierra no realiza ninguna función social apreciable, porque, señores Diputados, la única manera, el único sistema de que la tierra sea asequible a aquel que la necesita para vivir y para trabajar, es que no valga dinero, porque cuando la tierra no valga dinero valdrá alguna cosa el trabajo; mientras la tierra valga dinero, el trabajo valdrá muy poca cosa; y nos interesa, por encima de todo, Sres. Diputados, valorizar el trabajo, valorizar la función social de producir y desvalorizar el instrumento de trabajo, que es la tierra. Con la valorización de las tierras se logra únicamente que el que quiera trabajar, que el que sienta necesidad de trabajar, no pueda poseer el instrumento de trabajo, y el que posee el instrumento de trabajo desvaloriza el trabajo mismo, condenando a la miseria al que realiza la función, de crear el pan para todos.

Entre las cosas interesantes que expuso el señor Rahola, anoté aquella que es referente a que no ofreciendo el dictamen garantías suficientes de posesión o de propiedad para los que trabajarán la tierra a virtud de esa repartición o redistribución que se proyecta, esos trabajadores habrán de laborar con desgana. Es, en parte, cierto que si no se ofrecen garantías de posesión o de usufructo han de trabajar con desgana. Yo no acepto el principio de que no se ofrezca ninguna garantía; pero es cierto que si estuviésemos equivocados y esa garantía no se ofreciese, los campesinos trabajarían con desgana. Pero eso no se compagina muy bien con el otro criterio que sustentaba el se-

ñor Rahola al oponerse a que la tierra dada sistemáticamente en arrendamiento pueda ser entregada al que la trabaja por un medio u otro, porque entonces tengo que devolver el argumento al señor Rahola y decir: Si nos manifiesta que no ofrece garantías suficientes de posesión o de propiedad el sistema que propugna el dictamen y que el obrero trabajará con desgana, ¿con qué ánimo va a trabajar si se le quiere seguir condenando a ese régimen de propiedad, a ese régimen de arrendamiento que consiste en hacerle laborar sin que pueda gozar del fruto de su esfuerzo?

Dijo el Sr. Rahola que la revolución francesa resolvió el problema del latifundio en Francia al provocar la desaparición del régimen feudal. Ya es muy interesante que un Diputado de la tendencia política y social del Sr. Rahola reconozca las virtudes de la revolución. A eso sólo he de oponer que si la revolución francesa tuvo esa virtud para lograr los mismos efectos, no nos queda, desgraciadamente, más camino que el de otra revolución, que podrá ser o no violenta, que podrá ser la misma que se ha realizado si sabemos aprovecharla y que podrá ser otra si nos oponemos sistemáticamente a los avances del progreso y a la modificación de los viejos sistemas y del carcaico concepto de la propiedad.

Este proyecto, con todos sus defectos — que los puede tener, que der y ello justifica que yo presento — tiene seguramente a mi entender contra él votos particulares, tiene una virtud que aquí se considera vicio: eso de que se le impute que es de inspiración socialista. Yo no sé hasta qué punto se

La vaga de transports i les festes intersetmanals

El senyor Cortina, Secretari de la Delegació Regional del Treball, que actua a més com a Delegat governatiu, va citar-nos juntament amb els demés col·legues locals, per tal de facilitar-nos la següent nota que copiem textualment a continuació: relativa al conflicte del ram de transports plantejat en aquesta ciutat. Diu així:

"La huelga se ha producido a pesar de las indicaciones que se hicieron al Comité al que se entregó una nota con las concesiones posibles que la autoridad gubernativa recomendaba a ambas partes. Al mismo tiempo se dijo al Comité, que si alguna de las propuestas no encajaban en la orientación de los trabajadores, lo manifestasen para analizarla nuevamente. Todo antes que producir un conflicto cuyas graves consecuencias a nadie se pueden ocultar.

Hoy, jueves, se ha repartido por el Sindicato de Transportes una hoja o manifiesto en el que se copian las bases que presentaron los obreros, pero en el que nada se dice de las soluciones que proponía la autoridad. El pueblo de Sabadell ha de conocer ambos documen-

Les Corts no s'han decidit a dir què som: estat o regió autònoma.

Nosaltres, però, sabem una cosa:

**QUE VOLEM
LA NOSTRA
LLIBERTAT.**

puede determinar cuándo empieza y cuándo acaba el principio socialista. Lo que digo es que si eso que se apunta aquí es socialismo, bien haya el socialismo, lo que en Cataluña, con estar muy parcelada, muy repartida la propiedad, se hace sentir la falta de esos principios que hay que establecer de una manera o de otra, porque precisamente aquellos payeses de remensa, que lograron acabar con el feudalismo por medio de la violencia, nos han legado sus nietos, señor Rahola, porque muchos de los señores propietarios de Cataluña, que no dejan vivir ni respirar a sus "rabassaires", son precisamente los nietos de los payeses de remensa, que reivindicaron para sí aquella propiedad y que se opusieron a los abusos de los señores feudales. Lo que no podemos hacer y no debemos hacer, señores Diputados, es crear por medio de esa ley nuevos propietarios en el sentido absoluto de ese término: lo que no podemos hacer es quitar a Juan para poner a Pedro, porque si hoy entregamos la tierra al que la trabaja, por el solo título de ser trabajador, hemos de tomar las necesarias garantías para que el día de mañana su hijo, si deja de trabajar aquella tierra, no pueda pesar sobre la vida del que la tome en cultivo. Si no hacemos eso, habremos logrado una ventaja, indudablemente, pero tan efímera como son todas las cosas de esta vida cuando no tienen la virtud de la eternidad, porque la virtud de la eternidad no la puede tener más que esa reforma en el sentido de establecer un principio para los trabajadores de hoy, que no pueda ser atropellado, ni pueda ser desconocido para los trabajadores de mañana.

tos, pero dada su mucha extensión me limitaré solamente a transcribir el contenido de la base segunda, que hace referencia a las jornadas de trabajo, que como fórmula, ha sido propuesta por la autoridad para resolver el conflicto, y dice así: "La jornada será de ocho horas y una complementaria a tenor de lo que dispone la Ley de primero de julio de 1931, abonándose por este horario los mismos jornales que actualmente se pagaban por la jornada de diez horas. La hora décima, caso de tener que ser trabajada se abonará a prorrata de lo que represente la octava parte de un jornal, entendiéndose por tal el establecido en las bases vigentes para el pago de la jornada de ocho horas. Pasadas las diez horas, las siguientes, hasta doce que el máximo legal posible, se abonarán con el recargo del 50 por 100. En ningún caso podrá el personal negarse a trabajar las horas complementarias y extraordinarias que autoriza la ley."

El conflicto tiene dos aspectos: por una parte, hay las demandas que formula el Sindicato a los dueños de Agencias, que sólo ocupan

unos cincuenta obreros. De otra parte, reconoce el Comité de huelga que un buen número de los restantes trabajadores disfrutan ya de las ventajas que ahora se solicitan para los cincuenta obreros de las Agencias. Por lo tanto, los trescientos obreros que ya gozan de las condiciones ahora reclamadas, han ido solamente a la huelga por solidaridad. Ello está concretamente prohibido en la Ley de Defensa de la República, ya que esta clase de huelgas no tienen carácter económico. Estos obreros son por otra parte semanales y al ir a la huelga interrumpen su contrato de trabajo.

Por estas razones y para evitar el paro de una serie de industrias de la localidad, hoy jueves han comenzado a salir camiones protegidos por la autoridad y a los obreros semanales ocupados en el transporte de la industria textil se les notificará la responsabilidad en que incurren caso de no presentarse hoy día diez al trabajo.

Discutir bases económicas es obligación de todos y a ello está dispuesta la autoridad hasta el último momento.

Pero nadie pretenda suspender la vida de una población como Sabadell, cuando nada concreto se solicita.

Espero que hoy día diez los obreros amantes de la ciudad ocuparan sus puestos para no incurrir en una obra negativa que a nadie podría resultar beneficiosa como no sea a los enemigos del régimen que todos hemos de defender.

Ayer jueves, cuando los transportistas terminaron su trabajo se reunieron junto con los patronos del Arte Textil y con los obreros para ver de encontrar una fórmula de solución. Las autoridades republicanas no confunden la política social con la gubernativa y manteniendo con toda energía el orden público, se hallan siempre dispuestas a resolver en justicia las reivindicaciones justas de los trabajadores.

Como prueba de que no se ha perdido la serenidad en las esferas oficiales, hemos de indicar que ayer se resolvió armónicamente el problema de las fiestas interesetmanales, fijándose el siguiente calendario:

Serán considerados días festivos los siguientes:

Primero de Enero.

Fiesta de la Infancia, que se establece para el primer lunes siguiente el día primero de Enero.

14 de abril.

Primero de mayo.

24 de junio.

Un día de Fiesta Mayor.

Un día para la Feria de Verano.

25 y 26 de diciembre.

Lunes de la primera Pascua.

Además, se acordó la semana de vacaciones para la tercera semana de agosto, quedando en puntualizar en una próxima reunión lo relativo a este período de fiestas concedido por el Gobierno de la República a la clase trabajadora.

diferents: el nord, desèrtic i tropical, zona minera; el centre, temperat i amb pluges suficients, rica zona agrícola; el migdia, la regió magallànica, freda i amb pluges excessives, zona de boscos impenetrables. Tot això constituint una estreta regió adossada a la muralla immensa dels Andes.

La zona central ha estat sempre el nucli vital de Xile. Les famílies aristocràtiques, que sempre han constituït l'oligarquia governant, són grans terratinents. Sota d'ells el "medio pelo", la classe mitjana de militars, professors i advocats, era una clientela de petita importància. I quant a la immensa massa del poble, els "rotos", no passava d'ésser un element menyspreat, la feina del qual era treballar per als altres, donar soldats, saturar-se d'aiguarent, cridar quan calia el clàssic "Viva Chile, m'ecachis!" i aguantar-se.

En aquest nucli vital del país tot gira entorn de l'agricultura, i, per tant, de la propietat de la terra. Per desgràcia la terra és de pocs! Justament la terra agrícola verament aprofitable manca a l'home. Són molts els que no en tenen. Car fora de la vall central, ja les condicions són desfavorables. Poca terra en poques mans; ja veieu que el mal es doble! Mentre la població era escassa — Xile no és país d'immigració — el problema no s'aguditzà. Però en arribar el punt de saturació les coses canviaren. La reforma agrària de 1924 — amb l'extensió de la colonització i de la irrigació fins on eren possibles — no ha estat suficient. Els "rotos" són cada dia més difícils d'acontentar, s'acusen les tendències socialitzants, ve l'Ibàñez salvador, comencen les persecucions, es fan deportacions en massa a Juan Fernández i a Pascua. Però com que tot això no és cap solució, es van aguditzant els problemes, agreujats amb les persecucions dictatorials. Total: fracàs de la dictadura autoritària en tot el front i situació insostenible, agreujada pels poderosos factors exteriors que veurem. I mentre els latifundis enormes subsisteixen, al costat d'una polseguera de petites propietats insignificants, no hi haurà eixida a la situació. Penseu que en 1925 encara hom podia comptar 570 propietats de més de cinc

mil hectàrees! I només a la província de Santiago 51 propietaris es repartien les tres quartes parts de la superfície agrícola! Es en ple el règim de la "hacienda" (anomenada "fundo" a Xile) amb la seva legió de "peones" famolencs. Desgraciadament la caixa de colonització agrícola creada pel desembre de 1928 no ha donat els resultats esperats. El problema de Xile agrícola, del Xile central, cor de la nació, queda, doncs, plenament en peu. I la justa impaciència, cada cop major, esclata en successives explosions, com aquesta a què estem assistint.

Passem ara al Xile del nord, vast desert que gràcies a les seves riqueses mineres ha arribat a ésser el centre bàsic de l'economia nacional. No hi ha aigua, però hi ha minerals. L'home, doncs, hi ha acudit. Esterlines i dòlars s'han apressat a apoderar-se dels tresors subterranis — que naturalment els corresponen de dret, com el domini de les mars. En aquell desert desolat — una de les zones més tristes del món — sorgeixen com per encís els centres miners i les aglomeracions urbanes. Antofagasta pujava l'any passat a 84.000 habitants. El gran centre miner de Chuquicamata, a 15.000. I ací no són els latifundis, senyors feudals, els qui s'imposen. Són els anglesos, i, avui, encara més els ianquis. Per a ells el xilè és la mà d'obra: ells els amos.

Tota la vida de Xile girava damunt d'aquella zona minera i del comerç exterior. Encara al pressupost de l'any passat prop de la meitat dels ingressos venien dels drets duaners: 296 milions per a les importacions, 196 de drets d'exportació dels nitrats i del iode, damunt d'un pressupost de 1.039 milions de pesos! Dèbil fase financiera, que depèn de la prosperitat de les exportacions i de la capacitat de compra del mercat interior! Mentrestant el pagament dels interessos del deute s'emportava exactament la meitat de les despeses.

Tot ha trontollat simultàniament: la sort semblava conjurar-se contra els productes xilens. Els nitrats naturals han sofert un cop terrible amb la descoberta del nitrat sintètic. De què serveixen, doncs, aquells 1.500 milions de

tones de nitrats rics (més del 10 per 100) que existeixen als deserts del nord, si la producció mundial és tan abundant i tan econòmica que hom ja no ve a Xile a comprar-lo? Així, el màxim d'exportació assolit, 198 milions de dòlars, s'ha baixat a 50 milions en 1930. La taxa d'exportació, que ha arribat a representar el 31 per cent dels ingressos de l'Estat, no podia ésser suprimida sense greu perill; i amb ella la competència es fa, naturalment, molt difícil: cercle viciós! Per comble de desgràcia, la crisi mundial ha desvaloritzat l'altra exportació xilena: el coure, i els Estats Units, principals clients, n'han tancat pràcticament l'entrada la setmana passada, mentre ja de 1929 a 1930 el valor de l'exportació havia baixat a la meitat. Què passarà ara? Si els Estats Units, clients de la quarta part de les exportacions xilenes, es tanquen qui comprarà?

Situació paorosa, la de Xile: ja no tan sols hi havia diners a les caixes de l'Estat, i la moneda, valoritzada el 1925, amenaçava ensorrar-se. Molts altres països del món passen per greus dificultats. Quina solució tindrà el cas de Xile ara que els "rotos", més misers que mai, semblen desencadenats i amb tota justícia, com veiem? Esperem que hom sabrà trobar una solució a tants problemes anginosos.

NOTES

No sabem si és per sort o per infortuni que els Delegats del Treball encara es dirigeixin a l'opinió pública en llengua castellana.

Algú ens ha preguntat: —¿Per què no publiquem versos?

I nosaltres diem: Perquè aquest any no ha tingut primavera.

En March i En Calvo Sotelo han passat, al capdavant, per una d'aquelles sessions secretes de les quals s'escapa la mala fortor pel pany de la porta.

Els ha passat com aquells grans tenors que no saberen trobar el moment oportú de retirar-se i el públic els retira a xiulets.

Causas de la revolució de Xile

El moviment revolucionari de Xile, constitueix l'actualitat palpant europea, i Gonçal de Reparaz (fill), ha escrit a La Publicitat el següent article en el qual explica les causes immediates i llunyanes d'aquesta revolució socialitzant:

No fa encara un any que va caure l'inepte dictador Ibàñez quan novament es veu el Govern xilè arrossegat per la revolució. Des de juliol darrer la situació no ha cessat d'ésser ben agitada, culminant en l'aixecament comunista de l'esquadra. Què passa, doncs, a Xile

perquè hom s'agiti tant? Es tracta justament d'un país que sempre gairebé havia gaudit d'ordre i disciplina exemplars, si traïem l'època revolucionària de Balmaceda en 1890.

Les causes són diverses. Però podem reduir-les a dues: la qüestió social, interna, i les condicions econòmiques mundials.

Xile, immensa zona litoral de 4.200 quilòmetres (tres cops i mig la distància de Barcelona a París!) a l'occident sudamericà, està format per tres regions naturals ben

ACADEMIA MIRALLES :: Escola Industrial, 23

CURS D'ESTIU - JULIOL - SETEMBRE

Preparatòries d'ingrés - Comerç - Batxillerat - Magisteri i Peritatge Mercantil

Hores convingudes - Classes col·lectives, particulars i a domicili - La inscripció es tancarà el dia 30 de juny - Obertura el dia 4 de juliol

Antiga Tintoreria GUILERA

FUNDADA L'ANY 1800

TALLERS: VERDI, 151, 153 i 155 - TELEFON 72683 = CENTRAL: PORTAFERRISSA, 15, pral. - TELEFON 22631
BARCELONA

Aquesta casa es complau en assabentar a la seva distingida clientela de Sabadell i públic en general que per al millor serviment dels encàrrecs ha instal·lat una nova SUCURSAL A SABADELL.

Avinguda XI de Novembre número, 19 (front el Cervantes)

on es rebran tota mena d'encàrrecs de TINTORERIA, RENTATS EN SEC, PLANXAT SASTRE i altres del ram, així com l'insuperable

«Planxat Holandès» per a colls, punys i camises

ELS ESPORTS NOTICIES DIVERSES

El Futbol

Pot donar-se com a segur, que el diumenge dia 19 de l'actual, tindrà lloc al Centre d'Esports l'homenatge al jugador i fins fa poc entrenador del Sabadell, Joan Tena.

Es molt probable que l'acte sigui a base d'un gran partit de futbol entre el Sabadell i un equip de primer ordre amb la inclusió de notables figures.

Diumenge vinent jugaran al Centre d'Esports els primers equips Ripoll-Sabadell, i abans d'aquests lluitaran el primer del Mollet i una selecció del Sabadell. Hom diu que en el primer d'aquests encontres el Sabadell arrencarà un nou interior dreta que promet molt.

Ens comunica la Junta del Centre d'Esports, que, a partir del primer d'agost tots els que desitgin ingressar socis de l'esmentada entitat hauran d'abonar el corresponent dret d'entrada. Per tant, únicament podran ingressar lliurement els que ho sollicitin durant aquest mes i el vinent juliol.—C.

Diumenge vinent, l'equip de la Secció Cultura i Esport, del C. Republicà Federal, es traslladarà a Sentmanat, per a disputar un partit amb el primer d'aquest poble.

Són nombrosos els socis de dita secció, que acompanyaran l'equip.

El proper diumenge, al camp que el F. C. Espanya posseeix en el carrer St. Maties, hi jugaran l'U. A. de Coll-Blanch i l'Espanya, el partit final del campionat provincial de Barcelona (segons equips); del triomf en depèn el conquerir el títol decampió. El partit començarà a un quart de quatre de la tarda.—P.

LA CATALANA

G. RIBE GARCIA

FERRETERIA PER A OBRES
I MAQUINARIA
UTILS CUINA - PINTURES

Rambla de la República, 43 - 45
i Bèlgica, 2

TELEFON 2478

Del Municipi

Ordre del dia per a la sessió ordinària setmanal que es celebrarà avui divendres, a dos quarts de deu de la nit.

Disposicions Oficials. — Comunicacions Varies. — Dictàmens. Governació:

Concedir un permís d'espectacle públic.

Foment:

Concedir permisos per a obres i instal·lacions.

Autoritzar l'obertura d'un establiment.

Instal·lar una font pública.

Traslladar un telèfon.

Assenyalar la partida del pressupost on deuen carregar-se unes quantitats.

Canviar l'emplaçament d'una font.

Aprovar la recepció provisional d'unes obres.

Resoldre una sol·licitud.

Resoldre varies incidències d'un departament de millores.

Finances:

Resoldre dues reclamacions de plus-vàlua.

Proveïments:

Autoritzar matança de bestiar en l'Escorxador.

Sanitat:

Convocar nou concurs per a Zelador d'Higiene.

Central:

Aprovar factures.

Eixample:

Concedir permisos per a obres i instal·lacions.

Aprovar la liquidació d'unes obres.

Cementiri:

Construir nínxols econòmics.

La retrocessió d'un nínxol de preferència.

Comissió organitzadora festes 14 d'Abril:

Aprovar liquidació festes 14 d'Abril.

Cultura:

Sol·licitar la creació de noves escoles.

Proposicions, precs i preguntes. Demà, dissabte, a les tres de la tarda, s'efectuaran, al saló de sessions de les Cases Consistorials, les oposicions convocades per a la provisió de dues places d'Oficial segon de Secretaria municipal i una també d'Oficial segon d'Intervenció.

L'Alcaldia, a proposta de la Comissió de Sanitat, ha imposat una multa de 25 pessetes al senyor Martí Roig, domiciliat al carrer de Pérez Galdós núm. 197, d'aquesta ciutat, per vendre llet aigualida.

Valentí Peig, de 14 anys, fou mossegat per un gos propietat de Lluís Pinyol, i hagué d'ésser assistit al Dispensari Municipal de ferides de pronòstic reservat.

El gos fou conduït a l'Escorxador per inspeccionar-lo.

Per a la Festa de Germanor Sardanista que es celebrarà en el bosc de Can Feu, han estat contractades les Cobles "Barcelona", "La Principal del Vallès" i "La Principal de Terrassa".

Ahir al matí, aproximadament a dos quarts d'onze, es sentí una forta detonació que sembrà el pànic entre els veïns de la Rambla.

Es tractava d'una explosió produïda a la tuberia de conducció de gas, a la cantonada del carrer de Montserrat i Rambla, amb tanta potència que aixecà algunes llambordes. També es produí una altra explosió si bé de menys importància.

Seguidament hi acudiren els obrers de la brigada de la Companyia de Gas per tal de reparar els desperfectes.

El Foment de la Sardana, celebrarà avui, a les deu de la nit, una ballada de sardanes en el Catalunya Parc, a càrrec de la Cobla local, que interpretarà el següent programa:

La nina dels rulls d'or Baqués

Manelic Villanova

La font del llorito Rosell

La boja Gassó

La vida social

Avui divendres, a les deu de la nit, en el Cine Cervantes, el Sindicat de l'Art Fabril i Tèxtil celebrarà reunió general extraordinària per a tractar de diversos assumptes de molt interès per a tots els associats.

Vàries

S'anuncia per a sortir aviat un setmanari republicà de subversió política que durà per nom "El Carrer".

Serà editat a Barcelona i el seu preu serà de 20 cèntims.

AYMAMI

S
A
S
T
R
E

Pérez Galdós, 142
Pare Sallarés, 38

CASAL CATALA D'ESQUERRA

AVUI a les deu de la nit

MITING

d'affirmació dels Principis del Partit, en el que hi prendran part

Manuel Ric

Samuel Morera

Joan Taulé

J. Bertran de Quintana

Maria Dolors Bargalló

Josep A. Trabal

DARRERA HORA

La vaga del Ram de Transports

Ahir, a les onze de la nit, no estava solucionat encara el conflicte del Transport. No obstant, en aquesta hora es celebrava una reunió entre obrers i patrons del ram tèxtil afectats per la vaga, ja que els obrers del transport d'aquesta indústria vaguen per solidaritat amb els de les Agències, i les gestions s'encaminaven a què avui acudissin al treball als obrers del transport de l'art tèxtil, a l'objecte de no paralitzar aquesta indústria.

També hi havia la intenció anit, de deixar solucionada una manera definitiva la vaga del Ram del Transport.

JOSEP SENTIES MASGRAU

ADVOCAT

Assumptes judicials, administratius i governatius
Tramitació ràpida i econòmica

HORES DE VISITA: De 6 a 9.

VISITES ESPECIALS

Dissabte, de 4 a 7 tarda.

Horta Nova, 63 - Sabadell

ENSAIMADES ESPECIALS I

DE GUST EXQUISIT les trobareu a l'antiga Lleteria i xocolateria del carrer de Manresa, 10, Casa MARIUS BALSACH.

Coninua elaboran tres vegades al dia YOGHOURT (analitzat i aprovat en el Laboratori Químic i Bacteriològic d'aquesta ciutat)

Sense saber com, una malaltia enllità el cos de la mare. Passà setmanes retuda, sense esperances, fins que un dia, silenciosament, es morí. Llarga, prima, amb el rostre begut, els cabells en desordre, les mans crispades, son cos emergia per entre els llençols desfets, quan la seva filla la veié. Després la tornà a veure, més pàl·lida, d'un groc obscur, vestida amb la roba de les festes, els peus descalços i un vel damunt la seva figura erta. Després, res més. Les sensacions de l'enterrament, la visió espectral del cementiri, es fonien entre llàgrimes.

La tia governava la casa. Discutien amb el seu home les feines agrícoles, disposava les sembrs i les collites, cobrava i pagava. Tenia les claus del celler i de la calaixera, i sota l'ull recelós, vigilant, de mestressa, vivien amb la moderació dels que saben comptar. El seu home tenia una rústega caseta

al peu d'un camp que tant hi plantava fenc, alfals com blat de moro, a mitja hora de la ciutat, i allà, algunes vegades hi passaven les tardes de les festes, on hi feien una berenada que servia de sopar. Per esvaïr la impressió de la mort de la mare, la tia i la noia hi anaren a passar una setmana. Després tornaren a ciutat. A la casa semblava que no hi hagués passat res. Tot continuava igual. Les cireres, els tomàtacs, les mongetes tendres, esperaven el diumenge per a ésser portades al mercat. De tant en tant, de l'estable venia el bram convuls del pollí com si hagués perdut alguna cosa.

La fàbrica canvià radicalment tota la manera d'ésser de Rosa. L'ambient estret, humil, casolà, que l'envoltava s'esvaï per a donar pas a una vida més plena d'encisos, més falaguera i entusiasta. El canvi es produí d'una manera paulatina, a mesura que deixava les tímideses de noia innocent, i entrava en la

coneixença de les secretes folles de la joventut. El contacte amb les companyes de treball enriqueï la seva imaginació. Les il·lusions, les esperances, un món nou, llunyà i distant que s'obria folgat de llums i de colors, de perfums i de promences, envai la seva vida i els seus somnis. Aprengué de cosir, als vespres. S'adonà que el vestir era el principi de la distinció personal. I trobà que la casa en la qual vivia era indecent. L'olor humida dels fens, l'emanació covada del celler, les incomoditats del règim agrícola a què estava sotmesa la llar, li aigualien les dèries més cares. El seu instint femení li feia comprendre que aquell rastre la rebaixava i la perjudicava, i hauria donat qualsevol cosa perquè, com en un somni, la casa s'hagués transformat a la mesura dels seus desigs. Quan aquestes desventures la colpien més, era al despertar, de bon matí. Hauria volgut que en baixar l'escala, ho hagués vist tot canviat,

com en les ràpides escenes d'una pel·lícula, en les quals hom de vegades s'adorm pobre i es desperta volat de coixins de seda.

Sota aquesta influència mental, la seva figura no en valia de menys. Procurava anar al dia, seguir, per artificials que fossin els corrents de la indumentària. I així es trobà en presència d'Eduard una mica hipòcrita, insincera amb ella mateixa, sabent per endavant que tot allò que mostrava volia tenir un valor, però que realment no era res. Ella, no obstant, trobava la mentida dolça i l'engany ruixat de perfums indefinibles.

L'oncle i la tia, poc influïren en el seu atarannament. Enderiats en coses pacífiques, amb una punta d'interès que nedava a la superfície de les seves habituds, deixaven fer a la inconsciència femenina de Rosa. I era amb aquesta inconsciència el per què no sabia si estimava a l'Eduard. L'amor no fou pas en ella una passió irresistible. Empor-

tada per l'alires continuat que penetrava a les seves orelles, va comprendre immediatament que la raó d'una nova existència tindria amb el matrimoni un resultat efectiu. I es casà amb Eduard de la mateixa manera que s'hauria emmaridat amb un altre home, sense estima, sense dolor, sense el turment d'una gelosia, només amb la pregona delícia de sotmetre's al món que ella s'havia preparat. I paral·lel a aquestes contingències imaginàries, sabé acomodar el seu instint amb unes carícies mancades de tot sentiment, buit el cor de la pura sensació amorosa, i per la força d'aquest impuls sabé manyagament passar com una fèrvida enamorada.

Quan la tia la veié entrar en aquell matí, d'una grisor espessa, no li donà cap trasbals. Ella feia les seves feines. Una dona entrà a comprar una mica de julivert, una altra venia per omplir una garrafa de vi. Rosa asseguda al peu de la llar, esperava. L'olla, al foc, bullia amb

L'impost de cèdules personals Avisos oficials

TARIFA PRIMERA. Per rendes de treball:

BASE	Classe	Import Ptes.	Amb recàrrec de solteria Ptes.	Cònjuge Ptes.
De 60.001 a 80.000 pessetes	1. ^a	1.500	2'400	300
» 50.001 a 60.000 »	2. ^a	1.125	1.800	225
» 40.001 a 50.000 »	3. ^a	750	1.162'50	150
» 30.001 a 40.000 »	4. ^a	350	525	70
» 20.001 a 30.000 »	5. ^a	250	362'50	—
» 15.001 a 20.000 »	6. ^a	210	304'50	—
» 12.501 a 15.000 »	7. ^a	152	212'80	—
» 10.001 a 12.500 »	8. ^a	96	134'40	—
» 6.501 a 10.000 »	9. ^a	50'40	68'05	—
» 5.001 a 6.500 »	10. ^a	40	54	—
» 3.501 a 5.000 »	11. ^a	30	39'60	—
» 2.501 a 3.500 »	12. ^a	18'75	24'75	—
» 2.001 a 2.500 »	13. ^a	11'25	14'25	—
» 1.501 a 2.000 »	14. ^a	8'80	11	—
» 751 a 1.500 »	15. ^a	6	7'20	—
» 1 a 750 »	16. ^a	2'40	2'90	—

Per cada augment de 10.000 pessetes o fracció sobre la quantitat de 80.000 pessetes, límit de la base, tindrà aquesta cèdula un augment de 250 pessetes. La solteria, en cada cas, serà amb recàrrec del 60 per 100, i l'import de la cèdula de cònjuge serà el 20 per 100 de la corresponent a l'espòs.

TARIFA SEGONA. A les quotes del tresor per contribució territorial, rústega i urbana, industrial o de comerç, i del 3 per 100 sobre el producte brut de les explotacions mineres, s'acumularien la patent nacional de circulació d'automòbils i impost sobre carruatges de luxe:

BASE	Classe	Import Ptes.	Amb recàrrec de solteria Ptes.	Cònjuge Ptes.
De 15.001 a 20.000 pessetes	1. ^a	1.700	2.750	340
» 10.001 a 15.000 »	2. ^a	1.376	2'201'60	275'20
» 7.501 a 10.000 »	3. ^a	645	999'75	129
» 5.001 a 7.500 »	4. ^a	577'10	865'65	115'45
» 3.001 a 5.000 »	5. ^a	392	568'40	78'40
» 2.501 a 3.000 »	6. ^a	236'25	330'75	47'25
» 2.001 a 2.500 »	7. ^a	126'10	170'25	—
» 1.501 a 2.000 »	8. ^a	91'25	123'20	—
» 1.001 a 1.500 »	9. ^a	66	89'10	—
» 501 a 1.000 »	10. ^a	28	36'40	—
» 301 a 500 »	11. ^a	13'60	17	—
» 26 a 300 »	12. ^a	6'40	7'70	—
» 1 a 25 »	13. ^a	2'40	2'90	—

Per cada augment de 2.500 pessetes o fracció sobre la quantitat de 20.000 pessetes, límit de la base, tindrà aquesta cèdula un augment de 250 ptes. La solteria, en cada cas, serà amb recàrrec del 60 per 100, i l'import de la cèdula de cònjuge serà el 20 per 100 de la corresponent a l'espòs.

TARIFA TERCERA. Per lloguers de finques que no es destinin a indústria fabril o comercial:

BASE	Classe	Import Ptes.	Amb recàrrec de solteria Ptes.	Cònjuge Ptes.
De 16.001 a 24.000 pessetes	1. ^a	1.500	2.400	300
» 8.001 a 16.000 »	2. ^a	1.125	1.800	225
» 4.501 a 8.000 »	3. ^a	600	930	120
» 3.001 a 4.500 »	4. ^a	420	630	84
» 2.001 a 3.000 »	5. ^a	280	406	56
» 1.501 a 2.000 »	6. ^a	130	182	—
» 1.001 a 1.500 »	7. ^a	70	94'50	—
» 750 a 1.000 »	8. ^a	50	67'50	—
» 251 a 750 »	9. ^a	24	31'20	—
» 201 a 250 »	10. ^a	12	15	—
» 151 a 200 »	11. ^a	5'60	6'75	—
» 101 a 150 »	12. ^a	2'40	2'90	—
» 100 a menys »	13. ^a	1'50	1'80	—

Per cada augment de 4.000 pessetes o fracció sobre la quantitat de 24.000 pessetes, límit de la base, tindrà aquesta cèdula un augment de 250 pessetes. La solteria, en cada cas, serà amb recàrrec del 60 per 100, i l'import de la cèdula de cònjuge serà el 20 per 100 de la corresponent a l'espòs.

AJUNTAMENT DE SABADELL

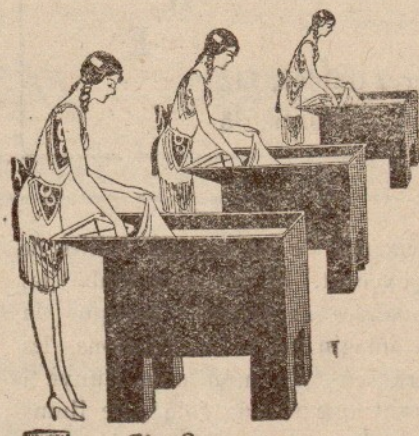
Haven sofert una equivocació al redactar l'edicta aparegut en el B. O. de la província núm. 128 de data 28 de maig proppassat, relatiu a la construcció del ferm del carrer de Lacy, secció compresa entre els de Sant Oleguer i Marquès de Comilla que equivocadament s'anotà a l'esmentat edicta, essent la secció compresa entre els carrers de Sant Oleguer i Argüelles es reproduïx el mateix com segueix amb l'esmena de referència:

"Acordada per l'Ajuntament en sessió del 29 d'abril proppassat, la construcció del ferm del carrer de Lacy, secció compresa entre els de Sant Oleguer i Argüelles a base de macadam, formigó i regatge asfàltic, de conformitat al projecte formulat pel senyor Enginyer Municipal, mitjançant l'aplicació de la contribució especial de millores als propietaris de finques afectades per la mateixa; als efectes que determina l'article 357 de l'Estatut Municipal, es trobaran de manifest al públic en la Secció de Foment de la Secretaria Municipal i durant el termini de quinze dies feiners, a comptar des del següent al de l'inscripció del present edicta en el B. O. de la província, pel seu examen:

- Presupost i plan d'execució de les obres.
- Relació de finques afectades per les mateixes.
- Quantitat acordada a repartir entre els especialment interessats en dites obres, i
- Relació de quotes individuals assenyalades per a cada finca.

Transcorregut que sigui el termini indicat i set dels feiners següents, conforme disposa el referit article, sense haver-se produït reclamació en contra del procediment i documents expressats, es consideraran fermes els acords fins ara adoptats, relatius a la construcció de que es tracta.

Sabadell, primer de juny de 1932.
L'Alcalde Pdr.,—S. Ribé.
P. A. de l'A. el Secretari interí J. Altura i Pujada.

Safareig
de ciment armat
Sumament practica

MANICH

GURREA 121. SABADELL. TELEFON. 537.

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

- 7'15—Sessió de cultura física, per radio.
- 7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».
- 8'00—Sessió de Cultura Física per ràdio.
- 8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».
- 10'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.
- 11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.
- 13'00—Sessió de música lleugera en discs.
- 13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.
- Informació Teatral i Cartelera.
- 14'00—Audició de discs.
- Sessió Cinematogràfica i Cartelera.
- 14'15—Una excursió setmanal per Catalunya.
- Continuació del concert.
- 14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.
- 15'00—Sessió Radio-Benèfica.
- 16'15—Telefotografia.
- 16'00—Fi de l'emissió.
- 19'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.
- 19'30—Cotitzacions de monedes.
- Programa del radioient.
- Notícies de premsa.
- 21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.
- Retransmissió directa de les principals emissions europees. (Eventual).
- Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.
- 21'20—Ballables moderns per l'Orquestra «Demon's-Jazz».
- 22'00—Conversa en català.
- 22'30—Retransmissió des del Cafè Espanyol.
- 24'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO

- 11'45—Apertura de l'emissora.
- 12'00—Diari femení.
- Sant del dia. Indicacions astronòmiques. Les persones nascudes avui.
- Curs de cuina pràctica. Recettes de bellesa. Recomanacions profitoses per a la llar. L'adagi d'avui. La moda al dia. Secció de consultes. Secció de grafologia. Borsa femenina del treball.
- 12'30—Emissió de sobretaula.
- Concert pel Quintet Ràdio.
- Informació teatral.
- 14'00—Hora exacta.
- Concert per l'orquestra.
- 14'15—Emissió radiobenèfica.
- Llista dels donatius rebuts.
- Fi de l'emissió.
- 16'00—Apertura Carillon.
- Informació de Borsa.
- Curs radiat de gramàtica catalana.
- Música de discs.
- 18'00—Hora exacta.
- 18'50—Emissió infantil.
- Llicències de coses, contes, rondalles.
- Fi de l'emissió.
- 20'00—Apertura. Carillon.
- Informació de Borsa.
- Concert per l'orquestra.
- Selecció de discs.
- Reportatge microfònic.
- Impressió del mercat.
- Continuació del concert.
- 21'45—Informació d'excursionisme.
- 22'00—Hora exacta.
- Radiació de discs.
- Concert per l'orquestra.
- Fi de l'emissió.

Imp. «Indústries Gràfiques».—Sabadell

NEVERES :: GELADORES

Ferreteria Puigmartí

PREUS
ECONOMICS

Rambla de la República, 11 i 13
Telèfon 2222

Enfront del repès del nou mercat
hi menjareu amb economia i netedat

Tots els dies festius a la tarda
trobareu caragols de confiança

Vins i olis de primera qualitat

BAR ESTEVET

ANIS DEL TÁUP